ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ 273—202
ΣΥΝΤΑΞΙΣ 276—563
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ 277—852

Η ΗΜΕΡΑ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ — ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ — ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ 33ον—ΑΡ. 10.099
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1977
Τιμή φύλλου δραχμές 7

Ὁ κ. Παπανδρέου ἀπαντᾶ στὶς προγραμματικὲς δηλώσεις

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΘΕΛΗΣΙΝ ΝΑ ΧΑΡΑΞΗ ΜΙΑ ΝΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ἐπειδὴ εἶναι δεσμία συμφερόντων τοῦ μεγάλου κεφαλαίου

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΤΕΘΟΥΝ ΥΠΟ ΕΛΕΓΧΟΝ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΟΙ ΤΙΜΕΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ πρόεδρος τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ., κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου, στὸν χθεσινὸ λόγο του στὴ Βουλή, ἀπαντώντας στὶς προγραμματικὲς δηλώσεις τῆς κυβερνήσεως τόνισε κυρίως τὰ ἀκόλουθα:

—Στὰ ἐθνικὰ θέματα δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν διαφορὲς ὡς πρὸς τοὺς στόχους. Ὑπάρχουν ὅμως διαφωνίες σὲ θέματα τακτικῆς.

—Στὰ οἰκονομικὰ προβλήματα ὑπάρχει διαφορὰ στόχων μεταξὺ «Νέας Δημοκρατίας» καὶ ΠΑΣΟΚ.

—Ἡ κυβέρνηση, δέσμια οἰκονομικῶν συμφερόντων δὲν ἔχει τὴ θέληση νὰ ἐφαρμόσει μιὰ νέα οἰκονομικὴ πολιτικὴ ποὺ θὰ ὠφελοῦσε τὶς λαϊκὲς τάξεις.

—Ὁ πληθωρισμὸς στὴν Ἑλλάδα εἶναι κυρίως πληθωρισμὸς κέρδους. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τεθοῦν ὑπὸ ἔλεγχον τὰ κέρδη καὶ οἱ τιμές.

—Οἱ διαφωνίες τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ., μὲ τὴν κυβέρνηση γιὰ τὸν χειρισμὸ τοῦ ἐθνικοῦ θέματος εἶναι γνωστές. Δὲν συνέβη προσφάτως τίποτα ποὺ νὰ τὶς ἀπαλύνει.

—Γιὰ τὴν ἔνταξη στὴν ΕΟΚ, δὲν ἔχει δικαίωμα ἡ κυβέρνηση ν' ἀποφασίσει χωρὶς πλήρη ἐνημέρωση τοῦ λαοῦ. Τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ., τὴν καλεῖ σὲ δημόσιο διάλογο ἀπὸ τὴν τηλεόραση.

—Γιὰ τὴν κατοχύρωση τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος χρειάζονται πλήρως ἐξοπλισμένες καὶ ὅποια ἐκπαιδευμένες Ἔνοπλες Δυνάμεις, ἀλλὰ καὶ ἀδελφωσύνη μεταξὺ Λαοῦ καὶ Στρατοῦ.

Τὰ κυριώτερα ἀποσπάσματα τοῦ λόγου τοῦ κ. Παπανδρέου εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

Ἡ "Νέα Δημοκρατία,, ἔπαυσε νὰ ἐκπροσωπεῖ τὴν πλειοψηφία τοῦ λαοῦ μας

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Στὴν ἀρχὴ τοῦ λόγου του ὁ κ. Παπανδρέου τόνισε ὅτι:

«Ἡ Βουλὴ ποὺ προέκυψε ἀπὸ τὶς ἐκλογὲς τῆς 20ῆς Νοέμβρη 1977 ἔχει τέλεια διαφορετικὸ χαρακτῆρα ἀπ' τὴ Βουλὴ τοῦ 1974. Ἡ πλειοψηφία τῆς Νέας Δημοκρατίας συρρικνώθηκε. Μὰ κάτι πιὸ σημαντικό. Ἡ Νέα Δημοκρατία ἔπαυσε νὰ ἐκπροσωπεῖ τὴν πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ταυτόχρονα ἔπνευσε σ' αὐτὲς τὶς ἐκλογὲς ὁ ἄνεμος τῆς ἀλλαγῆς, γιὰ μιὰ πολιτικὴ ποὺ ἀνοίγει τὸ δρόμο γιὰ μιὰ νέα ποιοτία τῆς χώρας, μιὰ ποιοτία ἐθνικὰ περήφανη καὶ κοινωνικὰ δίκαιη.

Ὁ ἐκλογικὸς νόμος τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς ἔδωσε βέβαια πλειοψηφία ἑδρῶν στὴ Νέα Δημοκρατία. Καὶ τὴν εὐθύνη γιὰ τὴ χάβαξη κυβερνητικῆς πολιτικῆς ἐπωμίζεται καὶ πάλι στὸ ἀκέραιο ἡ Νέα Δημοκρατία. Θὰ ἦταν ὅμως λάθος ἀσύγγνωστο, νὰ μὴ λάβει ὑπ' ὄψη της ἡ Νέα Κυβέρνηση τῆς Νέας Δημοκρατίας τὸ μήνυμα τῶν ἐκλογῶν τῆς 20ῆς Νοέμβρη. Θὰ ἦταν λάθος γιατὶ θὰ παραβλεπόταν στὴν οὐσία τὴν ἀρχὴ τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. Κάτι ἄλλαξε. Καὶ χαίρομαι ἰδιαίτερα γιὰ τὴ δήλωση τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὅτι «ἡ Κυβέρνηση θὰ παρακολουθήσει μὲ τὴν ἐπιβαλλομένη προσοχὴ τὴν κριτικὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως». Ἐλπίζουμε αὐτὴ ἡ δήλωση νὰ μὴν εἶναι λόγος κενὸς περιεχομένου.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος τοῦ ΠΑΣΟΚ, ἀνεφέρθη στὰ οἰκονομικὰ θέματα ὑποστηρίξας τὰ ἀκόλουθα:

Ἡ πραγματικὴ κατάσταση τῆς οἰκονομίας

Ἀντιμετωπίζει ἡ χώρα μας μιὰν ἰδιαίτερα δύσκολη, μιὰν ἰδιαίτερα ἐπικίνδυνη καμπὴ στὴν ἱστορία της. Ἐπιχειρεῖται ἡ πλήρης καθυποτάξη τῆς πορείας τῆς χώρας μας σὲ ξένα κέντρα ἀποφάσεων, ἡ ἀπάλειψη κάθε ἴχνους ἐθνικῆς κυριαρχίας. Ἀπειλεῖται ἡ ἐδαφικὴ ἀκεραιότητα τοῦ Ἔθνους ἀπὸ «σύμμαχες χώρες». Καὶ ἀπαιτεῖ αὐτὴ ἡ ἀπειλὴ ἐθνικὴ ἑνότητα. Κανεὶς μας δὲν ἔχει τὸ μονοπώλιο τῆς ἀλήθειας. Καὶ εἶναι κατανοητὸ νὰ ὑπάρχουν διαφορὲς σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ θέματα τακτικῆς στὴν ἀντιμετώπιση τοῦ κινδύνου. Δὲν εἶναι ὅμως κατανοητὸ νὰ ὑπάρχουν διαφορὲς σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τοὺς ἐθνικούς μας στόχους — καὶ κατὰ συνέπεια στὴ διαμόρφωση μιᾶς σφαιρικῆς ἐθνικῆς στρατηγικῆς.

Ἀντιμετώπιζουμε μιὰ γοργὴ ἐπιδείνωση τῆς οἰκονομικῆς κατάστασης τῆς χώρας μας, μιᾶς κατάστασης ποὺ χαρακτηρίζεται ἀπὸ αὔξηση τῆς ἤδη σημαντικῶς ἀνισοκατανομῆς τοῦ πλούτου καὶ τοῦ εἰσοδήματος, ἀπὸ ὑψηλὸ ρυθμὸ πληθωρισμοῦ καὶ ἀπὸ στασιμότητα στὶς παραγωγικὲς ἐπενδύσεις. Ἐδῶ οἱ διαφορές μας εἶναι διαφορές, ὄχι μόνο χειρισμοῦ ἀλλὰ καὶ στόχων.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΧΑΡΑΞΕΙ ΝΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Τρία βασικὰ οἰκονομικὰ προβλήματα ἀντιμετωπίζει ἡ χώρα μας. Πρῶτο, ἡ σοβαρὴ ἐπιβράδυνση τῆς οἰκονομικῆς ἀνάκαμψης, δεύτερο, ἡ ἐπιτάχυνση τοῦ πληθωρισμοῦ, τρίτο, ἡ χειροτέρευση τῆς οἰκονομικῆς θέσης τῆς χώρας καὶ ἡ ὀξυνση τῶν διεθνῶν ἀξιωματικῶν καὶ προβλημάτων τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Ἂν δὲν μπορέσουμε νὰ ἀνακόψουμε καὶ νὰ μετατρέψουμε τὶς τάσεις ποὺ ἐπικρατοῦν σήμερα στὴν οἰκονομία, σύντομα ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση θὰ ἐπιδεινωθεῖ.

Ἡ Κυβέρνηση, δέσμια προκαταλήψεων ἀλλὰ καὶ οἰκονομικῶν συμφερόντων ποὺ ἀντιστρατεύονται τὴν οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ πρόοδο τῆς χώρας, βρίσκεται σὲ ἀδυναμία καὶ δὲν ἔχει τὴν πολιτικὴ θέληση νὰ χαράξει μιὰ νέα οἰκονομικὴ πολιτική, ποὺ νὰ διασφαλίζει τὸν ἔλεγχο τοῦ πληθωρισμοῦ καὶ τὴν οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ πρόοδο τῆς χώρας.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΜΑΣ

Ἡ πραγματικὴ εἰκόνα τῆς οἰκονομίας εἶναι πολὺ διαφορετικὴ ἀπὸ ἐκείνη ποὺ ποσοποθεῖ νὰ μᾶς παρουσιάσει ἡ κυβέρνηση. Ἀπὸ τὰ ἐπίσημα στατιστικὰ στοιχεῖα προκύπτει ὅτι τὰ οἰκονομικὰ ἐπιτεύγματα γιὰ τὰ ὁποῖα ὑπερηφανεύεται ἡ κυβέρνηση εἶναι μύθος.

Ὁ δείκτης τιμῶν καταναλωτῆ αὐξήθηκε συνδυασμὸ 13.5% στὸ δωδεκάμηνο Νοέμβριο 1976 — Ὀκτώβριο 1977. Καὶ τὸ πιὸ ἀνησυχητικὸ εἶναι ὅτι ὁ πληθωρισμὸς ἔχει ἐπιταχυνθεῖ τοὺς τελευταίους μῆνες.

Ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1976 μέχρι τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1977 ὁ εἰδικὸς τιμάριθμος τῶν εἰδῶν διατροφῆς αὐξήθηκε 17%.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΤΙΜΩΝ

Ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία μετὰ τὴν ὕφεση τοῦ 1973—74 δὲν ἐπανῆλθε σὲ φάση αὐτοδύναμης οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης.

Δὲν νομίζω — εἶπε — ὅτι ἡ αὔξηση τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς 1% τὸ χρόνο μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθεῖ γεωργικὴ ἀνάπτυξη. Πρόκειται γιὰ στασιμότητα.

Δὲν μπορεῖ νὰ ὑποστηριχθεῖ ὅτι αὔξηση τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς 1% τὸ χρόνο εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ ἱκανοποιήσει τὶς προσδοκίες τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ νὰ βελτιώσει τὸ βιοτικό του ἐπίπεδο.

Ἀλλὰ οὔτε καὶ στὸν βιομηχανικὸ τομέα ὑπάρχει οὐσιαστικὴ πρόοδος στὰ τελευταῖα τρία χρόνια.

Ἀντίθετα, ἡ μεγάλη αὔξηση τῶν κερδῶν καὶ γενικὰ τῶν μεγάλων εἰσοδημάτων, στρέφεται σὲ εἰσαγόμενα πολυτελῆ καταναλωτικὰ ἀγαθὰ καὶ δὲν συμβάλλει στὴν αὔξηση τῆς ἐγχώριας παραγωγῆς. Ἡ κυβέρνηση ὤφειλε νὰ συναγόγει ἕνα ἀκόμη πολὺ σημαντικὸ συμπέρασμα ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ πληθωρισμὸς ἐπιταχύνθηκε στὸ 1977 παρὰ τὴ σημαντικὴ ἐπιβράδυνση ποὺ σημειώθηκε στὸ ρυθμὸ αὐξήσεως τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων. Θὰ ἔπρεπε δηλαδὴ νὰ εἶχε ἀντιληφθεῖ ὅτι βασικὰ ἀντιμετωπίζουμε πληθωρισμὸ κερδῶν καὶ νὰ συγκεντρώσει τὶς προσπάθειές της στὸν ἔλεγχο τῶν κερδῶν καὶ τῶν τιμῶν, ἀντὶ νὰ ἐπιδιώκει τὴ μεγαλύτερη συμπίεση τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων.

Πρέπει ἴσως νὰ προσθέσω — εἶπε — ὅτι τὰ ἐμπορικά, τὰ μεταποιητικὰ κέρδη, μπορεῖ νὰ ἔχουν αὐξηθεῖ περισσότερο ἀπὸ 34%. Γιατὶ ἡ φαλλίδα ἀνάμεσα στὶς τιμὲς ποὺ εἰσπράττει ὁ παραγωγὸς καὶ στὶς τιμὲς ποὺ πληρώνει ὁ καταναλωτὴς εἶναι πολὺ μεγάλη.

ΤΑ ΤΡΙΑ ΑΙΤΙΑ

Ἀφοῦ ὑποστήριξε ἐν συνεχείᾳ ὅτι ἡ κυβέρνηση δὲν κατόρθωσε νὰ ὑποβάλει μιὰ ἐποικοδομητικὴ ἀναπτυξιακὴ πολιτική, ὁ κ. Παπανδρέου πρόσθεσε:

Αὐτὴ σὲ γενικὲς γραμμὲς εἶναι ἡ σκληρὴ πραγματικότητα σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν οἰκονομικὴ πορεία τῆς χώρας μας. Τὰ αἴτια πρέπει νὰ τὰ ἀναζητήσουμε: Πρῶτο, στὴ γενικώτερη κρίση ποὺ περιᾶ ὁ παγκόσμιος καπιταλισμός. Δεύτερο, στὴν ταξικὴ τοποθέτηση τῆς «Νέας Δημοκρατίας». Ὅσο κι ἂν τὸ ἀρνεῖται εἶναι τὸ κόμμα ποὺ ἐκφράζει τὰ συμφέροντα τοῦ μεγάλου ξένου καὶ ντόπιου μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου, καθὼς καὶ τοῦ παρασιτικοῦ καὶ μεταπρατικοῦ κεφαλαίου. Τρίτο, στὴν ἔλλειψη συνέπειας καὶ φαντασίας ἀκόμη καὶ στὰ πλαίσια τοῦ συστήματος ἀξιῶν ποὺ προσβεύει ἡ κυβέρνηση τῆς «Νέας Δημοκρατίας». Γιατὶ ἡ πολιτική της εἶναι περιστασιακή, ἀντιφατικὴ καὶ ἀπρογραμμάτιστη.

Οἱ θέσεις τοῦ ΠΑΣΟΚ

Συνεχίζων ὁ κ. Παπανδρέου καθώρισε περιληπτικὰ τὶς θέσεις τοῦ ΠΑΣΟΚ πάνω στὴν ἀναπτυξιακὴ στρατηγικὴ καὶ τὴν εἰσοδηματικὴ πολιτικὴ ὡς ἀκολούθως:

1) Τὸ ΠΑΣΟΚ δίνει ἐπίσης ἰδιαίτερη σημασία στὸ ρόλο ποὺ μποροῦν νὰ παίξουν οἱ μικρομεσαῖες ἐπιχειρήσεις καὶ ἡ βιοτεχνία. Ἔχουν τεράστιες δυνατότητες ἀνάπτυξης καὶ κατάλληλα ἐνισχυόμενες, θὰ ἀποτελέσουν ἕνα ἀπὸ τοὺς βασικοὺς μοχλοὺς γιὰ μιὰ αὐτοδύναμη κοινωνικοοικονομικὴ ἀνάπτυξη στὴ χώρα μας.

2) Σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν εἰσοδηματικὴ πολιτικὴ τὸ ΠΑΣΟΚ ὑποστηρίζει ὅτι:

— Ἡ πιὸ ἀδικημένη τάξη εἶναι ἡ τάξη τῶν ἀγροτῶν. Γιὰ τὴν προστασία των πρέπει νὰ ληφθοῦν μέτρα, ὅπως τιμὲς ἀσφαλείας ποὺ νὰ καλύπτουν τὸ κόστος παραγωγῆς κ.λ.π.

— Σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ ἡμερομίσθια, τὸ ΠΑΣΟΚ ζητεῖ τὴν καθιέρωση τοῦ θεσμοῦ τῆς τιμαριθμικῆς ἀναπροσαρμογῆς, μὲ βάση αὐθεντικὸ τιμάριθμο.

— Γιὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους θ' ἀγωνισθοῦμε γιὰ τὴν ἄμεση ἐφαρμογὴ τοῦ ἐνιαίου μισθολογίου, τοῦ ἑνιαίου βαθμολογίου καὶ γιὰ τὴν ἀπολέσμευση τοῦ μισθολογίου ἀπὸ τὸ βαθμολόγιο.

— Ἡ ἀπαράδεκτη ἀνισοκατανομὴ τοῦ πλούτου καὶ τοῦ εἰσοδήματος, ἀποτυπώνεται ἔκδηλα στὸ θέμα τῶν συντάξεων, σὲ βαθμὸ ποὺ οἱ ἀπόμαχοι τῆς δουλειᾶς νὰ ἀντιμετωπίζουν πρόβλημα ἐπιβίωσης. Στὰ πλαίσια μιᾶς γενικώτερης ἐξυγίανσης τῶν Ταμείων, πρέπει τὸ γρηγορότερο δυνατὸ νὰ καθιερωθοῦν: Ἡ 35ετία, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ ὅριο ἡλικίας. Προαιρετικὴ συνταξιοδότηση στὰ 60 καὶ ὑποχρεωτικὴ στὰ 65. (Πέντε χρόνια λιγότερο γιὰ τὰ βαρειὰ ἐπαγγέλματα). Ἡ σύνταξη, τιμαριθμικὰ ἀναπροσαρμοζομένη, πρέπει νὰ ἰσοῦται μὲ τὸ 80% τῆς ἀμοιβῆς κατὰ τὴν ἀποχώρηση καὶ νὰ καλύπτει ἕνα ἐλάχιστο ὅριο διαβίωσης.

3) Πρέπει νὰ ἐπιδιωχθεῖ μὲ τὸν γρηγορότερο δυνατὸ ρυθμὸ ἡ οὐσιαστικὴ ἐλεύθερωση καὶ δωρεὰν παροχὴ ἰατροφαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περίθαλψης τοῦ Λαοῦ μας.

4) Τὰ εἰσοδηματικὰ μέτρα πρέπει νὰ συνδυασθοῦν μὲ ἀναμόρφωση τοῦ φορολογικοῦ συστήματος, ποὺ θ' ἀποβλέπει στὴ δικαιότερη κατανομὴ τῶν φορολογικῶν βαρῶν.

5) Πρέπει νὰ ληφθοῦν καὶ μέτρα γιὰ τὸν ἔλεγχο τῶν τιμῶν, προπαντὸς τῶν εἰδῶν πλατειᾶς λαϊκῆς κατανάλωσης. Καὶ χρειάζεται βέβαια ἰδιαίτερη προσοχὴ στὶς τιμὲς τῶν εἰσαγομένων ἀγαθῶν. Ὁ πληθωρισμὸς στὴν Ἑλλάδα πλήττει εἰδικότερα τὸν μικρὸ ἀποταμιευτή. Γιατὶ εἶναι ὁ πληθωρισμὸς ὑψηλότερος κατὰ 5—6 ποσοστιαῖες μονάδες ἀπὸ τὸ ἐπιτόκιο τῶν καταθέσεων. Μέσα ἀπ' τὸν πληθωρισμὸ μεταβιβάζονται στὴν ὀλιγαρχία τοῦ πλούτου περίπου 15—20 δισεκατομμύρια ἐτησίως. Κι αὐτὸ ἀποτελεῖ καταλήστευση τοῦ ἐργαζόμενου Ἕλληνα ἀπὸ τὴν ξένη καὶ ντόπια ὀλιγαρχία τοῦ πλούτου.

6) Τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδας μακροπρόθεσμα συνδέεται ἄρρηκτα μὲ τὴν Παιδεία. Καὶ ἔχει ἡ Παιδεία δύο ὄψεις. Εἶναι ἐπένδυση γιὰ τὴν οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀνάπτυξη τῆς χώρας, ἀλλὰ εἶναι ταυτόχρονα καὶ πολιτιστικὸ ἀγαθό. Ἡ Παιδεία πρέπει νὰ παρέχεται μὲ ἴσους κυριολεκτικὰ ὅρους σὲ ὅλους τοὺς Ἕλληνες, στὰ παιδιὰ τῶν ἀγροτῶν, τῶν ἐργατῶν στὰ παιδιὰ τῶν μὴ προνομιούχων Ἑλλήνων. Καὶ θὰ πρέπει ἡ Παιδεία ποὺ παρέχεται σ' αὐτούς, νὰ εἶναι ἐξ ἴσου ἄρτια μ' αὐτὴ ποὺ παρέχεται στὰ παιδιὰ τῶν πλουσίων. Ἔτσι, εἶναι ἀπαράδεκτη ἡ ἰδιωτικὴ ἐκπαίδευση στὴν Ἑλλάδα. Ἀποτελεῖ ἀπόδειξη πὼς ἡ πολιτεία δὲν σέβεται τὰ νιάτα τῆς πατρίδας μας.

Τὰ ἐθνικὰ ζητήματα

Οἱ διαφωνίες μας μὲ τὴν Κυβέρνηση στὸ χειρισμὸ τοῦ ἐθνικοῦ θέματος εἶναι γνωστές. Τίποτα δὲν ἔχει συμβεῖ πρόσφατα ποὺ νὰ τὶς ἀπαλύνει.

Ἔχουμε πλήρη ἐπίγνωση τῆς κρισιμότητας τῶν στιγμῶν γιὰ τὸ ἔθνος. Καὶ εἴμαστε γι' αὐτὸ πρόμαχοι τῆς ἐθνικῆς ἑνότητας — κάτω ἀπ' τὸν αὐτονόητο ὅρο βέβαια πὼς κοινός μας στόχος εἶναι ἡ κατάκτηση καὶ θεμελίωση τῆς ἐθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας καὶ ἡ ἀποτελεσματικὴ καὶ ἀσυμβίβαστη προάσπιση τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητας τῆς χώρας μας.

Εἶναι σαφὲς ὅτι ἡ Κυβέρνηση αἰφνιδιάστηκε ἀπὸ τὴν ἀπροκάλυπτη φιλοτουρκικὴ στάση τῶν «Συμμάχων» μας. Πῶς ἀλλιῶς ἐξηγοῦνται τὰ «σκληρὰ» μηνύματα ποὺ ἀπέστειλε ὁ κ. Πρωθυπουργός καὶ ποὺ, κατὰ τὴν ἐκδοχὴ τῆς Κυβέρνησης, ἀνέτρεψαν τὸ φιλοτουρκικό, τὸ ἀνθελληνικό, θὰ ἔλεγε κανείς, κλίμα. Γιὰ μᾶς, γιὰ τὸ ΠΑΣΟΚ, εἶναι ἀκατανόητο ὅτι ἡ Κυβέρνηση αἰφνιδιάζεται ἀπὸ τὴ στάση τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας. Ὑπεύθυνη γιὰ τὴν ἑφτάχρονη δικτατορία, γιὰ τὴν τραγωδία τῆς Κύπρου καὶ γιὰ τὴν ὀγκούμενη τουρκικὴ ἀπειλὴ στὸ Αἰγαῖο, ἦταν ἡ Ἀτλαντικὴ Συμμαχία — μὲ πρωτοστάτη βέβαια τὶς ΗΠΑ. Ὑπεύθυνη συνεχίζει νὰ εἶναι ἡ Συμμαχία γιὰ τὶς σύντονες προσπάθειές της, νὰ ἐκσυγχρονίσει τὸν ἐπιθετικὸ ἐξοπλισμὸ τῆς Τουρκίας καὶ νὰ ἀνατρέψει τὴν ἰσορροπία στὸ Αἰγαῖο σὲ βάρος μας. Δηλώσεις τοῦ ἀνεκδιηγήτου κ. Λούνς, ταξίδι τοῦ Χαίηγκ στὴν Ἄγκυρα, πρωτοβουλίες τοῦ κ. Λεμπέρ γιὰ τὴν ἐπίλυση τῆς Ἑλληνοκυπριακῆς «διένεξης» μὲ «ἀμοιβαῖες», ὑποχωρήσεις, κ.ο.κ. Ἐλπίζω νὰ μὴν ἐπιμείνει καὶ πάλι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ὅτι δέν ἀκοῦνται πιέσεις στὴν Ἑλλάδα. Τί ἄλλο συνιστοῦν οἱ ἀπροκάλυπτες αὐτὲς παρεμβάσεις παρὰ πιέσεις, γιὰ νὰ καμφθεῖ ἡ Ἑλλάδα καὶ νὰ παραχωρήσει ἐθνικό της χῶρο στὴν Τουρκία;

Εἶναι ἀπίστευτο, ἀλλὰ εἶναι ἀληθινό, πὼς ἡ κυβέρνηση δὲν ἔχει κάνει σχεδὸν τίποτα γιὰ νὰ διαφωτίσει τὴ διεθνῆ κοινὴ γνώμη. Ὄχι μόνο αὐτό. Χειρίστηκε καὶ τὸ θέμα τῆς καταδίκης τῆς Τουρκίας γιὰ τὶς ὠμότητες ποὺ διέπραξε στὴν Κύπρο ἀπ' τὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης μὲ τρόπο καχεκτικὸ καὶ συμβιβαστικό. Καὶ ἐνῶ συχνὰ ὁμιλεῖ γιὰ τὴ διεθνοποίηση τοῦ Κυπριακοῦ, στὴν πράξη τὸ ἔχει ἀποδιεθνοποιήσει, ἐφόσον συμμετέχει σὲ συζητήσεις ποὺ τὸ ἀφοροῦν στὰ πλαίσια τοῦ ΝΑΤΟ καὶ ἐπιτρέπει στὸν ὑπουργὸ ἐξωτερικῶν νὰ συνεργάζεται μὲ τὸν κ. Τσαγλαγιανγκίλ γιὰ τὴν ἐπίλυσή του. Καὶ συνεχίζει νὰ ἀρνεῖται ἡ Κυβέρνηση τὸ ἄνοιγμα τοῦ φακέλλου τῆς Κύπρου, γιὰ νὰ προστατέψει φαίνεται τοὺς «Συμμάχους» ποὺ φέρουν μαζὶ μὲ τὴν ξενοκίνητη χούντα τὴν εὐθύνη γιὰ τὴ μεγαλύτερη προδοσία στὰ χρονικὰ τῆς ἱστορίας μας.

Σὲ ὅτι ἀφορᾶ τὸ Αἰγαῖο, ἀδυνατοῦμε νὰ ἐννοήσουμε τί νόημα ἔχουν οἱ διαπραγματεύσεις μὲ τὴν Τουρκία. Σὲ μιὰ διαπραγμάτευση δίνεις κάτι καὶ παίρνεις κάτι. Ἂς μᾶς πεῖ ἡ Κυβέρνηση τί ὠφέλη θὰ καρπωθεῖ ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ μία συμφωνία μὲ τὴν Τουρκία στὸ Αἰγαῖο ποὺ ὁδηγεῖ σὲ παραχωρήσεις ἑλληνικοῦ ἐθνικοῦ χώρου; Ἀλλά, πραγματικὰ ἀκατανόητο γιὰ μᾶς εἶναι ὅτι ἡ Κυβέρνηση ἔχει δεχθεῖ νὰ συμμετάσχει σὲ διαπραγματεύσεις γιὰ τὸν ἐναέριο χῶρο καὶ τὴν ὑφαλοκρηπίδα τοῦ Αἰγαίου, χωρὶς νὰ ἔχει θέσει τὸν ὅρο τῆς ἐκ τῶν πρότερων ἀποδοχῆς ἀπὸ τὴν Τουρκία τοῦ διεθνῶς κατοχυρωμένου καθεστῶτος τοῦ Αἰγαίου. Ἀποτελεῖ αὐτὸ στρατηγικὸ σφάλμα πρώτου μεγέθους. Αὐτὴ ἀκοιβῶς ἡ ἀσάφεια προδικάζει παραχωρήσεις πρὸς τὴν Τουρκία, τὴν ἀποθρασύνει καὶ δημιουργεῖ γι' αὐτὸ τὸ λόγο καὶ κίνδυνο πολεμικῆς σύγκρουσης.

Η ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΗΝ ΕΟΚ

Τὸ θέμα τῆς ΕΟΚ, εἶναι ἐξαιρετικὰ πολύπλοκο. Καμμιὰ Κυβέρνηση δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαράξει πολιτικὴ ἔνταξης ἢ μὴ χωρὶς τὴν πλήρη ἐνημέρωση τοῦ Λαοῦ, πάνω στὶς ἐπιπτώσεις τῆς ἔνταξης. Γι' αὐτὸ καλοῦμε τὴν κυβέρνηση νὰ ὀρνανώσει ἕνα δημόσιο διάλογο ἀπὸ τὴν τηλεόραση, ποὺ θὰ ἐπιτρέψει σὲ ὅλες τὶς πλευρὲς νὰ ἀναπτύξουν ἐλεύθερα καὶ συστηματικὰ τὶς ἀπόψεις τους πάνω στὶς ἐπιπτώσεις τῆς ἔνταξης, καθὼς καὶ μιᾶς εἰδικῆς συμφωνίας. Τὴν καλοῦμε ἐπίσης νὰ ἐνημερώσει λεπτομερειακὰ τόσο τὸ Κοινοβούλιο ὅσο καὶ τὸ Λαὸ πάνω στὶς διαπραγματεύσεις ποὺ διεξάγονται «κεκλεισμένων τῶν θυρῶν», δηλαδὴ ἐρήμην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀντιπροσώπων του στὴ Βουλή.

ΟΙ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ., ἔχει σὰν θεμέλιο λίθο τῆς πολιτικῆς του, τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία. Κατὰ συνέπεια, καὶ τὴν ἐδαφικὴ ἀκεραιότητα. Χωὶς Ἔνοπλες Δυνάμεις, ἄρτια ἐκπαιδευμένες καὶ πλήρως ἐξοπλισμένες, δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἐξασφαλίσουμε οὔτε τὴν ἐθνική μας ἀνεξαρτησία, οὔτε τὴν ἐδαφική μας ἀκεραιότητα.

Οὐδέποτε ἐθεωρήσαμε τὸ Σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν ὑπεύθυνο γιὰ τὴν ἐφτάχρονη δικτατορία. Ὑπευθύνους θεωρήσαμε κατὰ πρῶτο λόγο τὶς κυβερνήσεις τῆς Δεξιᾶς ποὺ στεγανοποίησαν τὶς Ἔνοπλες Δυνάμεις τῆς χώρας, καὶ τὶς ἔξεκοψαν ἀπ' τὸ Λαὸ ἀπ' τὸν ὁποῖο προέρχονται. Κατὰ δεύτερο λόγο, τοὺς «Συμμάχους» ποὺ διαμόρφωσαν στὸ στράτευμα τὴ νοοτροπία πὼς τὰ συμφέροντά τους εἶναι καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδας μας. Κατὰ τρίτο λόγο, τοὺς ὀλίγους ἐγκαθέτους πράκτορές τους στὶς Ἔνοπλες Δυνάμεις, τὴν τυχοδιωκτικὴ ἡγεσία τῆς Χούντας, ποὺ ἐπρόδωσε καὶ τὶς Ἔνοπλες Δυνάμεις καὶ τὸ Λαό.

Πιστεύουμε ἀκράδαντα, πὼς χωρὶς τὴν ἀδελφοσύνη Λαοῦ καὶ Στρατοῦ, οὔτε τὴν ἐθνική μας ἀνεξαρτησία, οὔτε τὴν ἐδαφική μας ἀκεραιότητα, οὔτε τὴν εἰρήνη στὴν περιοχή, μὰ οὔτε καὶ τοὺς δημοκρατικοὺς θεσμοὺς θὰ διασφαλίσουμε.

Πιστεύω— κατέληξε ὁ κ. Παπανδρέου— νὰ ἔχει γίνει σαφὲς γιατὶ τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ., θὰ καταψηφίσει τὴν Κυβέρνηση.

Στὴ χθεσινὴ συνεδρίαση τῆς Βουλῆς, μίλησαν ἐπίσης οἱ κ. κ. Παν. Κανελλόπουλος καὶ Χαρ. Φλωράκης. Στὸ λόγο τοῦ κ. Παπανδρέου, ἀπήντησε ὁ ὑπουργὸς Ἀμύνης κ. Ἀβέρωφ καὶ ἐδευτερολόγησε ὁ πρόεδρος τοῦ ΠΑΣΟΚ.

Ἡ συζήτηση ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων θὰ τελειώσει σήμερα καὶ θὰ ἐπακολουθήση ψηφοφορία γιὰ τὴν παροχὴ ψήφου ἐμπιστοσύνης στὴν κυβέρνηση.

Ὁ κ. Κυπριανοῦ ἀπορρίπτει τοὺς ὅρους τῶν ἀπαγωγέων

«Θέτω τὸ κράτος ὑπεράνω τῆς οἰκογενείας μου»

Πῶς ἀπήγαγαν τὸ